

“నాశ్చయబుద్ధి వాజయీ రత్నాల గుర్తులు”

ఈ రోజు బాపా దాదా నలువైపులా ఉన్న తమ నాశ్చయబుద్ధి వాజయీ పోలీసులను చూస్తున్నారని. పోలీసులు పోలీసుల ఒక్కరినూ నాశ్చయం యొక్క గుర్తులను చూస్తున్నారని. నాశ్చయం యొక్క వాజయీ గుర్తులు - 1. ఎంతటి నాశ్చయముంటుందో, అంతగా కర్మలలో, వాచాలలో, పోలీసు సమయము ముఖంపై ఆత్మమీక నష్టం కనపిస్తుంది. 2. పోలీసు కర్మలలో, సంకల్పంలో వాజయీమనోదో సహజమైన పోలీసులకు ఫలం రూపంలో అనుభవమవుతుంది. వాజయీమనోదో శ్రమ రూపంలో కూకుండా, పోలీసులకు ఫలం రూపంలో మరొకటి అధికారం రూపంలో అనుభవమవుతుంది. 3. తమ శ్రోత్రమైన భాగ్యము, శ్రోత్రమైన జీవితము, తండ్రో మరొకటి సంబంధ-సంపర్కం - ఈ వాజయీలలో సంశయమనోదో ఒక్కటి శాంతం కూడా, సంకల్పమాత్రంగా కూడా ఉండదు. 4. కష్టశ్చయ మార్కలు సమాప్తమై, పోలీసు వాజయీలలో బిందువుగా అయి బిందువు పాటేవారిగా ఉంటారు. 5. నాశ్చయబుద్ధి కలవారు పోలీసు సమయము సవయోనో నాశ్చయం చక్కరవర్తగా సహజంగా మరొకటి సవతహాగా అనుభవం చేస్తారు అనగా పదే-పదే సమ్మతి తాచుకోవాలసిన శ్రమ చేయాలసో ఉండదు. నేను చక్కరవర్తనో అనో చాపవలసిన శ్రమ చేయాలసో ఉండదు, కానీ సదా సోధితో అనో శ్రోత్ర ఆసనం లోదా సహాయంపై సోధితులయ్యో ఉంటారు. ఉదాహరణకు లోకానికి జీవితంలో పరోసోధితో అనుసారంగా సోధితో తయారవుతుంది. దుఃఖమైనా లోక సుఖమైనా, ఆ సోధితో యొక్క అనుభూతిలో సవతహాగానే ఉంటారు, నేను దుఃఖంగా ఉన్నాను లోదా నేను సుఖంగా ఉన్నాను అనో పదే-పదే శ్రమించారు. నాశ్చయం చక్కరవర్తనో సోధితో యొక్క అనుభవం సవతహాగా, సహజంగా ఉంటుంది. అజ్ఞాన జీవితంలో పరోసోధితుల అనుసారంగా సోధితో తయారవుతుంది కానీ శక్తిశాలి అలొకటి బ్రహ్మాణ జీవితంలో పరోసోధితో అనుసారంగా సోధితో తయారవుతుంది, కానీ నాశ్చయం చక్కరవర్తనో సోధితో లోదా శ్రోత్రమైన సోధితో అనోదో బాపా దాదా ద్వారా పోలీసులతో చేసిన జ్ఞానమనో లైట్-మైట్ ద్వారా, సమ్మతి శక్తి ద్వారా పోలీసులతో ఉంది, దీనినే జ్ఞానం మరొకటి యొక్క అనో శక్తి వారసత్వం తండ్రో ద్వారా లభించడం అనో అంటారు. కామన బ్రహ్మాణ జీవితంలో తండ్రో వారసత్వం ద్వారా, సద్గురువు వరదానాల ద్వారా మరొకటి భాగ్యవధాత ద్వారా పోలీసులతో చేసిన శ్రోత్ర భాగ్యం ద్వారా సోధితో పోలీసులతో ఉంది. ఒకవేళ సోధితో అనోదో పరోసోధితో ఆధారంగా ఉన్నట్లయితే, ఎవరు శక్తిశాలిగా ఉన్నట్లు? పరోసోధితో శక్తిశాలిగా అయినట్లు కదా. మరొకటి పరోసోధితో ఆధారంగా సోధితో తయారు చేసుకునేవారు ఎప్పుడూ అచల-అడోల్ (చలించకుండా-సోధింగా) గా ఉండలేరు. అజ్ఞాన జీవితంలో చూస్తే ఇప్పుడప్పుడూ చాలా సంతోషంగా నాట్యం చేస్తూ ఉంటారు మరొకటి ఇప్పుడప్పుడూ బ్రోలూ పడుకుని నోదోసోతూ ఉంటారు. కామన అలొకటి జీవితంలో ఇటువంటి అలజడి యొక్క సోధితో ఉండదు. సవయం పరోసోధితో ఆధారంగా ఉండరు, కానీ తమ వారసత్వం మరొకటి వరదానాల ఆధారంగా మరొకటి తమ శ్రోత్ర సోధితో ఆధారంగా పరోసోధితో మార్చేవారిగా ఉంటారు. కామన ఈ కారణం వలన నాశ్చయబుద్ధి కలవారు సదా నాశ్చయం చక్కరవర్తులుగా ఉంటారు, ఎందుకంటే ఏదైనా అపొలీసు లోక లోటు ఉన్నప్పుడు చింత ఉంటుంది. ఒకవేళ సర్వ పోలీసులతో సవరూపులుగా, మాసోల సర్వశక్తివంతులుగా ఉంటే, ఇక ఏ వాజయీలలో చింత ఉంటుంది?

6. నాశ్చయబుద్ధి కలవారు అనగా సదా తండ్రోపై బలహారమయ్యోవారు. బలహారమవుడం అనగా సర్వంశ సమర్పితము. సర్వ వంశ సహితంగా సమర్పితము. దేహ భానంలోకి తీసుకొచ్చే వాకారాల వంశం అయినా, దేహ సంబంధాల వంశం అయినా, దేహపు వానాశీ

పదార్థాల క్రోరకల వంశం అయినా - సర్వ వంశంలో ఇవన్ నో వన్ తాయో. సర్వంశ సమర్పితులు అన్ నా లోదా సర్వంశ త్తయాగులు అన్ నా ఒకటే. సమర్పితమవ్వడం అనగా మధువనంలొ కూర్చోవడం లోదా సేహాకేంద్రాలలొ కూర్చోవడం అనో కాదు. స్వయాన్ నో సేహార్థం అర్పణ చేసుకోవడమనేదో కూడా ఒక మౌట్టు, కానో 'సర్వంశ అర్పితం' అనేదో ఆ మౌట్ల యొక్క గమ్యము. ఒక మౌట్టు ఎక్కారు కానో గమ్యయానోకి చేరుకునే నోశ్చయబుద్ధి కలవారో గుర్తు ఏమీటంటే - మూడింటినో వంశ సహితంగా అర్పితం చేయడము. మూడు వోషయాలను స్వప్నటంగా తాలుసుకున్నారూ కదా. స్వప్నం లోదా సంకల్పంలొ అంశమాత్తరం కూడా లోనప్పడతే వంశం సమర్పితమవుతుంది. ఒకవేళ అంశమున్ నల్లయితే వంశం తప్పకుండా ఉత్పన్నమవుతుంది, కామననే సర్వంశ త్తయాగో యొక్క నోర్వచనము చాలా గుహ్యమైనది. ఇదో కూడా తర్వాత ఎప్పడైనా వనిపిస్తాము.

7. నోశ్చయబుద్ధి కలవారు సదా చీంత లోనో వారోగా, నోశ్చచీంతగా ఉంటారు. ప్రతీ వోషయములొనూ వోజయం నోశ్చచీంతంగా ప్రొప్రొత్తిస్తోతుందనే నషాను అనుభవం చేస్తారు. కామన నోశ్చయమనేదో, నోశ్చచీంతతను మరొయు నోశ్చచీంతము అన్ నదానోనో ప్రతీ సమయము అనుభవం చేయిస్తోతుంది.

8. వారు సదా స్వయం కూడా నషాలొ ఉంటారు మరొయు వారో నషాను చూసో ఇతరులకు కూడా ఈ ఆత్మకీక నషా అనుభవమవుతుంది. తండ్రో సహయోగం ద్వారా, స్వస్థితో ద్వారా ఇతరులకు కూడా ఆత్మకీక నషాను అనుభవం చేయిస్తారు.

నోశ్చయబుద్ధి కలవారు మరొయు ఆత్మకీక నషాలొ ఉండేవారో జీవితం యొక్క వోశ్చేషతలు ఏమీటో? మొదటి వోషయము - ఎంతటి శ్రోష్యత్వమైన నషా ఉంటుందో, అంతటి నోమీత త భావం వారో జీవితంలొనో ప్రతీ కర్మలొ ఉంటుంది. నోమీత త భావమనే వోశ్చేషత కారణంగా నోర్మాణ బుద్ధి ఉంటుంది. బుద్ధి పల్ల శ్రోదధ ఉంచాలి - ఎంతటి నోర్మాణ బుద్ధి ఉంటుందో, అంతగా నోర్మాణం చేస్తూ ఉంటారు, నవ నోర్మాణమనో అంటారు కదా. కామన నవ నోర్మాణం చేసే బుద్ధి ఉంటుంది. అందుకే నోర్మాణంగా (నమ్రత) కూడా ఉంటారు, నవ నోర్మాణాన్ నో కూడా చేస్తారు. ఈ వోశ్చేషతలు ఉన్ నవారోనో నోశ్చయబుద్ధి వోజయము అనో అంటారు. నోమీత తము, నోర్మాణము (నమ్రత) మరొయు నోర్మాణము. నోశ్చయబుద్ధి కలవారో భాష ఏమీ ఉంటుంది? నోశ్చయబుద్ధి కలవారో భాషలొ సదా మధురత ఉండడం అనేదో కామన్ వోషయము, అంతేకాక ఉదారత కూడా ఉంటుంది. ఉదారత అనగా సర్వార్థమలను ముందుకు తీసుకువోళాలనే ఉదారత ఉంటుంది. 'ముందు మోరు', 'నోను-నోను' కాదు. ఉదారత అనగా ఇతరులను ముందుంచడము. ఉదాహరణకు బ్రహ్మా బాబా సదా జగదంబను మరొయు పోలలను ముందుంచారు - నా కన్ నా జగదంబ చురుక్కైనవారు, నా కన్ నా ఈ పోలలలు చురుక్కైనవారనో అనేవారు. ఇదో ఉదారత యొక్క భాష. ఎక్కడైతే ఉదారత ఉంటుందో, ఎక్కడైతే స్వయం ముందు ఉండాలనే క్రోరక ఉండదో, అక్కడ డ్రొమానుసారంగా స్వతహాగానే మనసుకు ఇష్టమైన ఫలం తప్పకుండా ప్రొప్రొత్తిస్తోతుంది. ఎంతైతే స్వయం ఇచ్ఛా మాత్తరం అవోద్య (క్రోరక అంటే ఏమీటో తాలొయనో) స్థితొలొ ఉంటారో, అంతగా తండ్రో మరొయు పరోవారం, మోమోలొనో మంచోవారోగా, యోగ్యులుగా భావించో ముందుంచుతారు. కామన మనసుతో 'ముందు మోరు' అనో అనేవారు వానుక ఉండలేరు. వారు మనసుతో 'ముందు మోరు' అనో అనడంతో, సర్వం ద్వారా వారు ముందు ఉంచబడతారు. కానో క్రోరక కలవారు ముందు ఉండరు. కామన నోశ్చయబుద్ధి కలవారో భాష సదా ఉదారత కల భాష, సంతుష్టత కల భాష మరొయు సర్వం కళ్యాయాణం చేసే భాషగా ఉంటుంది. ఇటువంటి భాష కలవారోనో నోశ్చయబుద్ధి వోజయము అనో అంటారు. అందరూ నోశ్చయబుద్ధి కలవారే కదా? ఎందుకంటే నోశ్చయమే మనోదో.

కానో ఎప్పడైతే పరోస్థితులు, మాయ, సంస్కారాలు, రకరకాల స్వభావాల తుఫానులు

వస్థానాం, అపస్థానాం నాశనచయము యోగ్యక పునాదో ఎంత దృఢంగా ఉందో అనోదో తాలూస్థుంది. ఎలాగైతే ఈ హత ప్రపంచంలో రకరకాల తుఘానాలు వస్థానాం కదా, ఒక్కొక్కసారి గాలి తుఘానాలు, ఒక్కొక్కసారి సముద్ర తుఘానాలు..... అలాగే ఇక్కడ కూడా రకరకాల తుఘానాలు వస్థానాం. తుఘానా ఏమీ చేస్తోతుంది? ముందు పైకి ఎగిరేస్తోతుంది, తర్వాత వీసోరేస్తోతుంది. అలా ఈ తుఘానా కూడా ముందు తన వైపుకు ఆనందంలో పైకి ఎగిరేస్తోతుంది. అల్పకాలిక నష్టాల పైకి తీసుకువచ్చేతుంది, ఎందుకంటే ఏ ప్రాప్తిలో లోకుండా వీరు నా వైపు ఉండరు అని మాయకు కూడా తాలూసు. కామన ముందు కృత్రోమమైన ప్రాప్తిలో పైకి ఎగిరేలా చేస్తోతుంది. తర్వాత కిందకి దిగి కళలోకి తీసుకొస్తోతుంది. మాయ తాలూస్తోంది. కామన నాశనచయబుద్ధి కలవారి దృష్టి త్రోవనోత్రోవగా ఉంటుంది, మూడవ నోత్రోవ మూడు కాలాలను చూస్తారు, అందుకే ఎప్పుడూ మోసపోలేరు. కామన తుఘానాల సమయంలోనే నాశనచయం యోగ్యక పరీక్ష జరుగుతుంది. ఎలాగైతే తుఘానాలు అనోవో హద్ద-హద్ద హత వృక్షాల పునాదులను కూడా హక్కించో చేస్తోతాయి, అలా ఈ మాయ తుఘానాలు కూడా నాశనచయమనే పునాదో హక్కించో ప్రయత్నం చేస్తోతాయి. కానీ రోజులటూలూ హక్కించబడేవారు తక్కువగా ఉంటారు, కదలేవారు ఎక్కువగా ఉంటారు. కదలడంతోనే పునాదో కచ్చగా (అపరోపకవంగా) అయిపోతుంది. కామన ఇటువంటి సమయంలో తమ నాశనచయమనే పునాదో హక్కించో చేసుకోండి. నాశనచయం ప్రకాగా ఉందా అని ఎవరోస్తానా అడగితే ఏమంటారు? చాలా బాగా భూషణ చేస్తారు. నాశనచయంలో ఉండడం మంచిదే, కానీ సమయానికి ఒకవేళ నాశనచయం కదలినట్లయితే, ఈ నాశనచయం కదలడం అనగా జన్మ-జన్మల ప్రారంభం నుండి కదలిపోవడము, కామన తుఘానాల సమయంలో హక్కించో చేసుకోండి - ఎవరోస్తానా హద్దు గౌరవ-మర్యాదలను ఇవ్వకపోయినా లోదా వ్యయం సంకల్పాల రూపంలో మాయ తుఘానాలు వచ్చినా, ఏదైనా కోరిక హక్కించో చేసుకున్నప్పుడు ఆ కోరిక అనగా ఇచ్చే మార్తే కాకపోయినా, అలాంటి సమయంలో - నేను సమర్థుడైన తండ్రో యోగ్యక సమర్థమైన ఆత్మను అననదో స్మృతి ఉంటుందా లోదా వ్యయం సమర్థమనేదో సమర్థంపై వీజయం పొందుతుందా. ఒకవేళ వ్యయం వీజయం పొందేతే, నాశనచయము యోగ్యక పునాదో కదులుతుంది కదా. సమర్థ ఆత్మగా అనుభవం చేయడానికి బదులుగా స్వయానో బలహీన ఆత్మగా అనుభవం చేస్తారు. నారాశ పడతారు, అందుకే తుఘానాల సమయంలో హక్కించో చేసుకోండి అని హక్కించో జరుగుతుంది. హద్దు గౌరవ-మర్యాదలు మరీయు నేను-నాదో అనోవో ఆత్మక గౌరవం నుండి కిందకు తీసుకొస్తాయి. హద్దుకు సంబంధించిన ఏ కోరికైనా సరే, ఇచ్చే మాత్రం అవోదయ అనే నాశనచయం నుండి కిందకు తీసుకొస్తోతుంది. కామన నాశనచయం అంటే అర్థము - నేను శరీరానో కాదు, నేను ఆత్మను అని భావించడం మాత్రమే కాదు, కానీ నేను ఎటువంటి ఆత్మను! ఆ నష్టా, ఆ స్వమానము సమయానికి అనుభవమవుతాననే - నాశనచయబుద్ధి వీజయో అని అంటారు. ఏ పరీక్ష లోకుండానే నేను హక్కించో ఆనర్ అయినా అని అంటే హారో ఎవరోస్తానా నమ్ముతారా? సర్టిఫికేట్ కావాలి కదా. ఎవరోస్తానా హక్కించో అయినా, డిగ్రీ తీసుకున్నా కానీ సర్టిఫికేట్ లభించనంత వరకు వీలు ఉండదు. పరీక్ష సమయంలో పరీక్ష వ్రాసే, హక్కించో తండ్రో నుండి మరీయు పరీవారం నుండి సర్టిఫికేట్ తీసుకోవాలి. అప్పుడు హారో నాశనచయబుద్ధి వీజయులని అంటారు. అర్థమయందో? కనుక పునాదో కూడా హక్కించో చేసుకుంటూ ఉండండి. నాశనచయబుద్ధి కలవారి వీజయలను వ్రాసారు కదా. ఎలాంటి సమయమో, అలాంటి ఆత్మక నష్టా జీవితంలో కనీసం. కేవలం మీ మనసు మాత్రమే సంతోషించడం కాదు, కానీ ఇతరులు కూడా సంతోషించాలి. అమను, వీరు నష్టాల ఉండే ఆత్మ అని అందరూ అనుభవం చేయాలి. కేవలం మనసుకు పసందైన హారోగానే కాదు, కానీ లోకానికి పసందైన హారోగా, బాబాకు పసందైన హారోగా అవ్వాలి. ఇటువంటి హారోనే వీజయులని అంటారు. అచ్చా.

సర్వ నాశనచయబుద్ధి వీజయో రత్నాలకు, నాశనచయంగా ఉండే సర్వ నాశనచయ పోలలకు, నాశనచయ వీజయులమనే నష్టాల ఉండే సర్వ ఆత్మక ఆత్మలకు, సర్వ తుఘానాలను దూటి

మాటని కనుకగా అనుభవం చేసే వాళ్ళ ఆత్మలకు, సదా చలించకుండా, స్థిరంగా, ఏకరస స్థితిలో స్థితులై ఉండే వాళ్ళ చయబుద్ధి పోలలకు బాప దాదాల పోయస్మృతులు మరీయు నమస్కృతే.

వాదాశ్చ సోదరీ-సోదరులతో బాప దాదా కలయిక - స్వయానా సమీప రత్నాలుగా అనుభవం చేస్తున్నారా? సమీప రత్నాల గుర్తు ఏమిటి? వారు సదా సహజంగా మరీయు స్వతహాగా జ్ఞానయుక్త ఆత్మలుగా, యోగయుక్త ఆత్మలుగా, గుణమూర్తులుగా, సేవాధారులుగా ఉన్నట్లుగా అనుభవం చేస్తారు. సమీప రత్నాల పరతీ అడుగులనూ ఈ నాలుగు వాళ్ళతలు సహజంగా అనుభవమమతాయీ, ఒక్కటే కూడా తక్కువ కాదు. జ్ఞానంలో తక్కువగా ఉంటూ యోగంలో చురుకుగా ఉండడం లేదా దోషాల గుణాల ధారణలో బలహీనంగా ఉండడం అనేది జరగదు. వారు అన్వేషించే సదా సహజంగా అనుభవం చేస్తారు. సమీప రత్నాలు ఏ వాషయంలోనూ శ్రమను అనుభవం చేయరు, కానీ సహజ సఫలతను అనుభవం చేస్తారు, ఎందుకంటే సంగమయుగంలో బాప దాదా పోలలను శ్రమ నుండి వాడొప్పిస్తారు. శారీరిక శ్రమ అయినా, మానసిక శ్రమ అయినా, 63 జన్మలు శ్రమించారు కదా. తండ్రాని పొందేందుకు రకరకాల సాధనాల ద్వారా పరయత్నం చేసి మానసిక శ్రమ చేశారు. అంతేకాక, ధనం వాషయంలో కూడా చూడండి, ఏదైతే సర్వస్వం చేస్తున్నారో, దేనినైతే బాప దాదా ఉదయోగమని అంటారో, అందులో కూడా ఎంత శ్రమ చేస్తారు. అందులో కూడా శ్రమించాలనే ఉంటుంది కదా. ఇష్టమడింక ఆర్థకలపము ఈ ఉదయోగాలు చేయరు, వీటి నుండి కూడా వాముక్తులైపోతారు. లౌకిక ఉదయోగము చేయరు, భక్తి కూడా చేయరు - రౌండ్లంటి నుండి ముక్తి లభిస్తుంది. ఇష్టమడు కూడా చూడండి, లౌకిక కార్యము చేస్తున్నా కానీ బ్రాహ్మణ జీవితంలోకి రావడంతో లౌకిక కార్యము చేస్తున్నా కానీ తేడా ఉంటుంది కదా. ఇష్టమడు లౌకిక కార్యము చేస్తూ కూడా, ఈ కార్యము అలౌకిక సేవార్థము నామీతంగా చేస్తున్నామనే సంతోషం ఉంటుంది. మీ మనసులో కోరికలైతే లేవు కదా. ఏకకడైతే కోరిక ఉంటుంది, అక్కడ శ్రమ అనిపిస్తుంది. ఇష్టమడు నామీతమాత్రంగా చేస్తారు, ఎందుకంటే తనుమ, మనసు, ధనము - మూడంటిని ఉపయోగించడం ద్వారా ఒకటికి పదమూల రౌట్లు అవినాశీ బయోంకులలో జమ అమతందనీ మీకు తెలుసు. తర్వాత జమ చేసుకున్నదీ తంటూ ఉండండి. యోగం జోడించడం, జ్ఞానానానీ వనడం, వనిపించడం యోక్త మరుషార్థం నుండి, ఈ శ్రమ నుండి వాముక్తులైపోతారు. అష్టమష్టమడు కలాసులు వని అలసిపోతారు కదా. అక్కడ (సత్యయుగంలో) ఏదైతే లౌకిక రాజనీతి యోక్త చదుమ ఉంటుంది, అదీ ఆడుతూ పాడుతూ చదుమకుంటారు, ఇన్నో మస్కాలు చదవాలనే ఉండదు. అన్నో రకాల శ్రమల నుండి వాముక్తులైపోతారు. చాలామందికి చదుమ కూడా భారముగా అనిపిస్తుంది. సంగమయుగంలో శ్రమ నుండి వాముక్తులయ్యే సంస్కారానానీ నంపకుంటారు. మాయా తుఘానలు వస్తాయీ కానీ మాయపై వజయం పొందడానానీ కూడా ఒక ఆటగా భావిస్తారు, శ్రమగా కాదు. ఆటలో కూడా ఏం ఉంటుంది? వజయానానీ పొందవలసి ఉంటుంది కదా. కనుక మాయపై కూడా వజయానానీ పొందే ఆటను ఆడుతారు. ఆటగా అనిపిస్తుందా లేక పాదోద వాషయం అనిపిస్తుందా? మాస్టర్ సర్వశక్తివంతుడను అనే స్థితిలో స్థితులైనవమడు ఆటగా అనిపిస్తుంది. అంతేకాక, ఆర్థకలపానానీ వాడొక్కోలు తీసుకొని వాళ్ళో అని ఛాలంజ్ చేస్తారు. కనుక వాడొక్కోలు సమారోహానానీ జరుమకునేందుకు వస్తుంది, యుద్ధం చేసేందుకు రాదు. వజయీ రత్నాలు పరతీ సమయము, పరతీ కార్యములలో వజయులుగా ఉంటారు. వజయులే కదా? (హా జీ). అక్కడొకీ వాళ్ళోన తర్వాత కూడా 'హా జీ' అని అనాలి. ఎంతైనా మీరు మంచి ధైర్యవంతులుగా అయ్యారు. ఇదీవరకు కొంచెం త్వరగా భయపడిపోయేవారు, ఇష్టమడు ధైర్యవంతులుగా అయ్యారు. ఇష్టమడు అనుభవజ్ఞులుగా అయ్యారు. కామన అనుభవం యోక్త అధారీటి కలవారీగా అయ్యారు, పరిశీలించే శక్తి కూడా వచ్చింది, అందుకే భయపడరు. అనేక సార్లు

వోజయులుగా అయ్యారు, అమతున్నారు, మరీయు అమతూ ఉంటారు - ఇదే స్వప్నతీనో సదా ఉంచుకోండి. అచ్ఛా.

వీడ్కోలు సమయంలో దాదలతో (జూనకో దాదో 3-4 రోజులు బొంబాయ్ తోరోగో వచచారు) - ఇప్పటి నుండే చక్కరవర్తగా అయ్యారు. మంచోదో, ఇక్కడ కూడా సేవ ఉందో, అక్కడ కూడా సేవ చేసారు. ఇక్కడ ఉన్నా సేవ చేస్తారు మరీయు ఎక్కడోకో వాళ్ళతో అక్కడ కూడా సేవ జరుగుతుందో. చాలా పాదోద సేవ కంట్రోలర్లు తోసుకున్నారు. మీరు చాలా పాదోద కంట్రోలర్లు కదా. చీఫ్-చీఫ్ కంట్రోలర్లు చాలామంది ఉన్నారు కానీ పాదోద కంట్రోలర్లు పాదోద పనులు చేయాలో ఉంటుందో. (బాబా, ఈ రోజు మురళో వంటూ చాలా మజా కలిగిందో). అదో అంటేనే మజా. మంచోదో, మీరు క్యూచో చేసో (గ్రహించో) ఇతరులకు క్లయిర్ (స్వప్నటం) చేస్తారు. అందరు ఒకే వాదంగా క్యూచో చేయాలేరు. ఎలాగైతే జగదంబ మురళో వీనో, స్వప్నటం చేసో, సహజం చేసో, అందరికో ధారణ చేయోతూ ఉండోవారో, అలా ఇప్పడు మీరు నోమోతులుగా ఉన్నారు. చాలామంది కౌతూహలం అర్థము చేసుకోలేరు. కానీ బాప్ దాదా కేవలం ఎదురుగా ఉన్నవారోనే చూడరు. కేవలం సభలో కూర్చోన వారోనే చూడరు, అందరినీ ఎదురుగా ఉంచుకుంటారు. కానీ ఎంతైనా ఎదురుగా అన్నయ్యలైన పోలీసులు ఉన్నప్పడు, వారో పట్ల వాలువడుతాయో. మీరైతే చదవో కూడా క్యూచో చేయాలగు. అచ్ఛా.

వరదానము:- వ్యర్థమనే లోకజ్ఞ ను సమాప్తం చేసో సమర్థంగా అయ్యో తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ నష్టం పొందోవారోగా అవ్వండి (కమో ఖర్చో బాలా నష్టం భవ)

సంగమయుగంలో బాప్ దాదా ద్వారా ఏ ఖజానాల్లో లభించాయో, ఆ ఖజానాలన్నోనీ వ్యర్థమవుతుండో రక్షించుకున్నట్లయితే, తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ నష్టం పొందోవారోగా అమతారు. వ్యర్థం నుండో రక్షించుకోవడం అనగా సమర్థులుగా అవ్వడము. ఎక్కడైతే సమర్థత ఉంటుందో, అక్కడ వ్యర్థమవుతుండము అనేదో జరగదు. ఒకవేళ వ్యర్థము యొక్క లోకజ్ఞ ఉంటే, ఎంత పురుషార్థం చేసినా, ఎంత శ్రమ చేసినా కానీ శక్తిశాలిగా అవ్వలేరు, అందుకో లోకజ్ఞ ను చాక్ చేసుకొనో సమాప్తం చేసినట్లయితే వ్యర్థం నుండో సమర్థులుగా అమతారు.

స్లోగన్:- పరవృత్తిలో ఉంటూ సంమార్గం పవోరంగా ఉండడము - ఇదే యోగో మరీయు జ్ఞానో ఆత్మల చాలాంజ్ఞ.